

[Bernhard Baunsgaard]

da også indført det af helt andre grunde: vi ville gerne have spredt bebyggelsen. Man må bare være klar over, at det egentlig er et tilskud til at bo et andet sted end lige netop dér, hvor virksomheden ligger.

Men så er rigtignok spørgsmålet: er det rimeligt at give mest i tilskud til den, der bedst kan klare transportudgifterne, eller at give mest til den, der dårligst kan klare dem? Hvis man ikke tør vælge noget princip, når man først er blevet klar over det, kan man sige, at så giver vi dem lige meget, sådan som jeg foreslår, i håb om, at flere vil forstå denne skelnen.

Så er det blevet indvendt, at det er urimeligt at gribe ind over for forsikringer, mens andre har sagt, at fradraget herfor helt bør afskaffes. Der er nok grund til at gøre opmærksom på, at disse forsikringer inklusive adgangen til at oprette pensionsordninger stammer fra en tid, hvor samfundet ikke orkede at skabe rimelige pensionsforhold. Jeg gør opmærksom på, at det dog vist egentlig er ret almindeligt accepteret, at det, vi må stræbe efter, er en folkepension, der er ens for alle, uanset hvad vi har lavet, hvilket arbejdssted vi har haft og hvor meget vi har tjent. Ja men hvis dette er situationen i det nuværende samfund, så er der da i allerhøjeste grad grund til at spørge: hvorfor giver vi så ret til fradrag for forsikringsudgifter?

Jeg kan måske i den forbindelse gøre opmærksom på, at et flertal i folketinget strøg retten til at fradrage visse forsikringsudgifter mod, at præmien blev nedsat til det halve, og det er jo da en mulig udvej. Jeg har foreslået her, at vi bevarer det som en overgangsordning, og at fradraget skal være ens for alle, ikke som i dag 70 pct. i skatterabat for en forsikring til den, der bedst kan klare at tegne forsikringen, og 43 pct. til den, der dårligst kan klare at tegne forsikringen. Jeg tror nok, at man er nødt til at erkende, at vi også med hensyn til vore fradrag er nødt til at se i øjnene, at samfundet har udviklet sig.

En tredje indvending vedrører sambeskatningen. Det er kristeligt folkeparti, der pludselig vil have alt eller intet. De gider ikke beskæftige sig med småting, der ændrer det gældende skattesystem. Når man skal rette i det, så skal det være noget, der batter, det skal være en ordentlig reform, så vi kan rette alle fejl på én gang. Dér brugte man som eksempel sambeskatningen. Jeg beder om, at

skattelovsordføreren for kristeligt folkeparti på et eller andet tidspunkt tager sig tid til at se de eksempler, jeg har gennemregnet for ham og andre og nævnt i bemærkningerne. Så vil han opdage, at sambeskatningen bliver mere rimelig efter det radikale forslag, end den er efter det nugældende system. Men naturligvis, stiller man krav om, at man overhovedet ikke vil ændre, hvis det ikke kan ændres til det fuldkomne, så kan vi naturligvis ikke vente, at det skal betyde noget.

Endelig var der spørgsmålet om, hvordan det virker, og dér var de konservative vistnok dem, der var længst ude. Det ville medføre et øget skattetryk, sagde man. Ja men jeg beder om, at ordføreren for de konservative også giver sig tid til at gennemse de eksempler, der er her, og prøve at sammenligne det med den tabel, der findes i bemærkningerne. For mere end 80 pct. af samtlige skatteydere, uanset indkomst, vil det radikale forslag betyde en skattelettelse. De, der rammes, det er folk med store indtægter og store fradrag. Det er folk, der til overmål benytter de muligheder, der er for fradrag. Sådan er kendsgerningerne: det fradragssystem, vi har, det er et fradragssystem, der i høj grad begunstiger folk med store indtægter, og der er intet at sige til, at de store indtægter benytter sig af det.

Der har fra hr. Ole Olsens side været peget på, at jeg burde sørge for, at renteindtægter og renteudgifter blev beskattet på samme måde. Hvis vi ser på det som en helhed, så gør jeg opmærksom på, at i de sidste undersøgelser, vi har, de er fra skatteåret 1976, blev der gjort opmærksom på, at der var rentefradrag for 23 mia kr. det år, men der var renteindtægter for personer på 8 mia kr. Hvor er resten, de 15 mia kr., blevet af? Ja, de findes naturligvis dels hos selskaber, hvor beskatningen er 37 pct., dels på steder, hvor der overhovedet ikke betales skat af disse renteindtægter, f. eks. i pensionsforsikringsanstalter. Hvis man ser på det som en helhed, så er det i allerhøjeste grad nødvendigt, at vi griber ind, for at vore renter kan blive beskattet ligeligt.

Men så pegede hr. Ole Olsen på noget højst personligt: hvis han solgte et hus og fik pantebreve og skulle købe et andet, så kom han rigtignok i klemme, for han fik kun en skatterabat på 40 pct. af de renter, han skulle